

VAN BIJSTAND NAAR VRIJSTAND !!

Meer mensen die meedoen in de maatschappij en op eigen benen kunnen staan. Goed voor hun eigen ontwikkeling, gezondheid en gevoel van eigenwaarde. Maar ook goed voor de gemeentebegroting als minder mensen financieel ondersteund hoeven te worden.

Veel gemeenten merken in de praktijk dat de ParticipatieWet (PW) erg strikt is en het moeilijk maakt om mensen vanuit een positieve grondhouding te stimuleren (weer) aan de slag te gaan. Veel mensen met een bijstandsuitkering ervaren in de praktijk hoe frustrerend het is om zich overal voor te verantwoorden en haast vanuit wantrouwen bejegend te worden. Bovendien leveren de inspanningen voor eigen inkomsten vooral veel administratief gedoe en onzekerheid op, financieel gaan mensen er niet of nauwelijks op vooruit.

Gemeenten als Utrecht, Wageningen, Tilburg en Groningen willen dit anders aanpakken en mensen meer ruimte geven om actief te worden en zelf te gaan verdienen. Alle aanvragen om te mogen experimenteren vanuit de PW zijn echter keer op keer afgewezen door de rijksoverheid. De PW biedt geen ruimte.

Tijd voor een andere aanpak. Legaal, creatief en met veel meer ruimte voor de gemotiveerde en ondernemende mensen die uit de **Bijstand** willen. De gemeente heeft legale mogelijkheden deze mensen in de **Vrijstand** te zetten.

WWZ

De Wet Werk en Zekerheid biedt de mogelijkheid om medewerkers tot tweemaal toe een jaarcontract aan te bieden, het stopt daarna automatisch. Het biedt de mogelijkheid om mensen vanuit de bijstand een arbeidsovereenkomst aan te bieden. Op dat moment mag men namelijk bijverdienen en ander werk aanpakken zonder dat dit verantwoord hoeft te worden of dat het gekort wordt op de uitkering. Je kunt mensen dus twee jaar een inkomen geven dat op of net onder het bijstandsniveau ligt. Het kost de gemeente dus niets en het geeft de mensen veel meer ruimte voor eigen initiatief en zelf bijverdienen.

BBZ

De bijstand voor (startende) ondernemers, de BBZ, geeft de gemeente alle beleidsvrijheid die er bij de PW niet is. Het enige wettelijke criterium is namelijk de levensvatbaarheid van een onderneming. Er is geen wettelijke plicht dit extern (bij een IMK) te laten toetsen. Dit criterium is per definitie subjectief en kent in de praktijk een hoog faalpercentage, zo'n 50% van de startende ondernemers redt het immers niet. Mensen mogen maximaal drie jaar gebruik maken van de BBZ en ook hier kan gekozen worden voor een inkomen dat net iets lager ligt dan de bijstandsuitkering.

Ondernemers die op deze manier aan de slag gaan kunnen, in samenwerking met uitzendbureau's, gaan werken voor bedrijven en dat zelf factureren. Verdiensten worden na afloop van een jaar verrekend met de ontvangen BBZ. De voordelen voor de beginnende ondernemer is:

- * Van de inkomsten kan geïnvesteerd worden in opleiding, apparatuur of iets anders
- * Ongeveer 20% van de winst hoeft niet terug betaald te worden
- * Bij het behalen van het uren criterium, 1.225 uren per jaar, is er extra teruggaaf inkomstenbelasting mogelijk.

Voor opdrachtgevers of potentiële werkgevers is deze route ook aantrekkelijk, ze kunnen mensen kansen geven op werkervaring en ontwikkeling zonder dat dit extra kosten of risico's oplevert voor de opdracht- of werkgever.

Kansen

Deze twee routes bieden volop kansen, want ze gaan uit van ruimte, eigen motivatie, stapsgewijze ontwikkeling, geen sollicitatieplicht, geringe verantwoording en bijverdiensten mogen voor een belangrijk deel naar eigen inzicht besteed/behouden worden. En belangrijk, het past volledig binnen de beleidsvrijheid van de gemeente. Voor de gemeente is het zelfs iets goedkoper en biedt meer kansen.